

KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Wier!

de hersft

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR JERI
GAMEN, VOETBAL EN FILMS

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
GESPREK MET FAMILIE

// BLZ 06 // LEKKER OP LOCATIE
HELENDE KRACHT VAN WANDELEN

 DeSeizoenen

jaargang 3 // editie 2 // oktober 2019

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie!

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking.

Onze locaties in beeld!

Een tijd geleden werden er films gemaakt op onze locaties Eindhoven, Bronlaak, Corisberg en Verdandi. We vestigen graag nog een keer de aandacht op deze prachtige films.

De locaties Eindhoven en Bronlaak bundelden hun krachten en lieten in 2018 een prachtige film maken door Asoproductions onder leiding van Mike Weerts. De film geeft een goed beeld van hoe het er aan toe gaat op onze locaties.

De Corisberg liet in 2018 een film maken door FilmOns onder leiding van Nico Benl. Begin 2019 was de première van deze film te zien. De film geeft in 22 minuten een uitgebreide voorstelling van de locatie de Corisberg.

Verdandi maakt al een film in 2017. Maar de film is nog steeds actueel. Door middel van beeld en interviews maak je kennis met de locaties de De Groote Modderkolk en Helios, die vallen onder Verdandi. Ook deze film werd gemaakt door FilmOns.

Je kunt alle films bekijken op het YouTube kanaal van DeSeizoenen. Daar vind je ook de leuke vlogs die door medewerkers op de locaties Verdandi en Overkempe worden gemaakt!

Seizoentje voor... Jeri

Ik ben Jeri, 22 jaar, ik woon al bijna 4 jaar op het Voermanshuis in Eindhoven. Ik woon daar goed. Ik geniet van de sfeer en de omgeving.

Werken doe ik bij de Beekdalgroep; houtzagen, snoeiwerk, de sloten uitharken en zo.

Mijn hobby's zijn gamen, voetbal en films kijken. PSV is mijn favoriete club. FIFA en GTA zijn mijn lievelingsgames.

Mijn moto is: blijf jezelf.

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten

Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray

Fotografie:
Stefan Koopmans (pagina 1, 3, 7, 8 & 9)
Barbara Schutte (pagina 4, 5, 10 & 11)

Oplage
600 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

Schrappen en snappen

VIERWOORD

// DOOR MERLIJN TROUW
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Onlangs nam ik met een aantal medewerkers deel aan een zogenaamde 'schrapsessie' voor zorginstellingen in de gehandicaptenzorg. Deze bijeenkomst was georganiseerd vanuit het landelijke programma 'ontregel de zorg'. In een zaal van collega-instelling Koraal Groep zaten we met medewerkers van allerlei zorginstellingen aan tafels om ons met elkaar te buigen over manieren om de administratieve lasten voor zorgmedewerkers terug te dringen. Een thema waar ik warm voor loop en me hard voor wil maken.

Medewerkers zijn immers in eerste instantie in de zorg gaan werken om met mensen te werken. De laatste jaren zijn de eisen op het gebied van registratie en verslaglegging echter fors toegenomen. Uit een recent onderzoek van Berenschot blijkt dat medewerkers in de zorg meer dan 25% van hun tijd aan administratie besteden, terwijl zij zo'n 14% acceptabel vinden.

Dat geeft ergernis en stress voor de medewerker en minder 'aanwezige' begeleiders voor de bewoners. Bovendien kunnen wij het ons als zorginstelling met oplopende personeelstekorten in de zorg niet veroorloven dat medewerkers veel tijd kwijt zijn aan administratie.

Nu is mijn indruk dat bij DeSeizoenen begeleiders niet een kwart van hun tijd 'achter de computer' hoeven te zitten. Maar tijdens de schrapsessie bleek dat ook bij ons begeleiders te veel tijd kwijt zijn met registreren. Vooropgesteld: verslaglegging kan bijdragen aan goede overdrachten, het volgen van de ontwikkeling van een bewoner en inzicht geven aan cliënt-vertegenwoordigers. Dat is nuttig en goed. Tijdens de schrapsessie bleek echter dat zorginstellingen allerlei registraties bijhouden die niet wettelijk vereist zijn en waarvan eigenlijk ook niemand de herkomst en het doel meer weet. Bij DeSeizoenen vonden we hier ook enkele voorbeelden van.

De belangrijkste opbrengst van deze schrapsessie was voor ons echter dat we de meeste registraties bij DeSeizoenen wel zinvol achten, maar dat onze werkwijzen (wie doet wat en waarom?) en computerapplicaties ('waarom moet ik vier keer klikken voordat ik een incident kan invullen') vaak te omslachtig zijn en te veel tijd kosten. Belangrijk dus om hier verbetering in aan te brengen. Dat kan het beste door verschillende medewerkers, zowel begeleiders als ondersteunende medewerkers, samen om tafel te brengen.

Volgens de procesbegeleiders van de schrapsessies is het doel om bij elke registratie je af te vragen of deze bijdraagt aan betere zorg; snappen of schrappen is het devies. En, wellicht nog belangrijker: bij schrappen ook echt durven te stoppen. Dus schrappen is knippen. Oftewel: maak gebruik van je gezond verstand en durf hiernaar te handelen. Ik zou bijna zeggen, dat lijkt wel erg veel op onze kernwaarde 'tegenwoordigheid van geest'!

Wie doet wat en waarom?

Blijf ook als **broer** **of zus** betrokken

GESPREK MET INGE RIETVINK
OVER HAAR BROER MANFRED

INGE RIETVINK IS DE ZUS VAN MANFRED.
ZE SCHELEN MAAR 13 MAANDEN EN ZIJN
DUS BIJNA ALS TWEELING OPGEGROEID.

MANFRED (57) HEEFT HET SYNDROOM VAN
DOWN EN WOONT OP OVERKEMPE. INGE IS
ZIJN WETTELIJK VERTEGENWOORDIGER. WE
SPREKEN HAAR OVER HOE HET IS OM EEN
BROER MET EEN BEPERKING TE HEBBEN.

“Eigenlijk was ik daar nooit zo mee bezig, dat Manfred een beperking had”, vertelt Inge. “Manfred was gewoon Manfred. Mijn ouders waren relatief jong, 20, 21 jaar, toen ze kinderen kregen. Manfred is de oudste in ons gezin. En ze gingen vrij gemakkelijk met zijn beperking om. Dat was voor die tijd niet geheel vanzelfsprekend. Het gebeurde toen ook nog dat kinderen met een beperking te vondeling werden gelegd. Maar bij ons thuis werden we, ik heb nog een broer en een zus, betrokken bij de zorg voor Manfred. We waren niet anders gewend, dus voor ons was het helemaal geen punt dan Manfred anders was.”

“Al vrij jong, ik denk dat ik een jaar of 20 was, werd ik wettelijk vertegenwoordiger van Manfred, samen met mijn vader. Dat vonden mijn ouders slim. Stel dat mijn ouders samen in een auto een ongeluk zouden krijgen, dan kon ik de zorg voor Manfred overnemen. Mijn vader is inmiddels overleden. En mijn moeder vindt de zorgbesprekingen lastig. Vooral nu Manfred dementerend is. Dus die taken neem ik samen met mijn broer en zus over.”

Inge

Goede vrienden

Manfred woont al op Overkempe sinds het ontstaan van de organisatie. Daarvoor woonde hij op de Michaëlshoeve. Inge: "Vanaf zijn 10e jaar ging Manfred op de Michaëlshoeve wonen. Hij zou daar eerst tijdelijk verblijven, want mijn ouders hadden eigenlijk een Philadelphia huis uitgekozen. Maar Manfred bloeide daar zo op dat hij is gebleven. Op de Michaëlshoeve ging het er toen trouwens wel wat anders aan toe dan nu op Overkempe. De kinderen sliepen in stapelbedden, er was geen tv en de leer van Rudolf Steiner werd strikt toegepast. Hoewel Manfred er goed gedijde, wilde hij er in het begin niet graag naar toe. Hij maakte zelf ook een onderscheid tussen thuis en de 'instelling' door er andere kleding te dragen. Van de andere kant was het ook een leuke tijd. We gingen er als broer en zussen wel eens logeren. Hij leerde er zijn beroep: wever. En Manfred deed er goede vriendschappen op. Met een van die jongens is hij ook naar Overkempe gegaan en ze slapen nog steeds samen op een kamer! Dat is wel bijzonder!"

"Mijn ouders, vooral mijn vader, waren ook betrokken bij de Michaëlshoeve en de latere bouw van Overkempe. De Michaëlshoeve was een antroposofische zorgorganisatie voor kinderen. In die tijd waren er minder antroposofische organisaties voor volwassenen met een beperking. En toen werd Overkempe opgericht voor volwassenen. Dus Manfred woont daar al sinds de oprichting 27 jaar geleden."

Woonkamer als vakantiehuis

Manfred heeft het hier heel goed naar zijn zin. Sinds hij ouder wordt en gaat dementeren werkt hij part-time in de weverij. In de ochtenden werkt hij en in de middag is er een aangepast programma. Het tempo ligt nu lager. En de begeleiding gaat daar zo goed mee om! Dat is heel fijn om te zien. Ze kunnen Manfred zo goed lezen. Het is natuurlijk heel lastig om te onderscheiden wat nu het gedrag van zijn beperking is of van zijn dementie. Maar de begeleiders reageren daar heel goed op. In zijn huis wonen meer ouderen. En sinds een jaar of 2 is het wat lastiger om met deze groep op vakantie te gaan. Dus nu wordt eens per jaar de woonkamer omgebouwd tot vakantiehuis. Dat doen ze echt heel leuk. En we worden als familie ook echt betrokken. Zo is mijn dochter ook wel eens mee koekjes gaan bakken in het huis waar Manfred woont."

Inge is zelf muziektherapeute. Hoewel ze wel wat heeft met de antroposofie, heeft ze een reguliere opleiding gevolgd. "Ik zie de goede dingen van de antroposofie, maar er zijn ook nog wel dogma's. Ik zie wel hoe de rituelen, feesten en liedjes, die horen bij de antroposofie, Manfred houvast geven. Vooral nu hij dementerend is."

Manfred deelt zijn kamer met een andere bewoner waarmee hij al sinds de Michaëlshoeve maatjes is. Inge: "We willen ze zo lang als mogelijk bij elkaar op de kamer laten. In het huis wonen meerdere oudere mensen. Eerder is

de groep al geconfronteerd met een overlijden van iemand in het huis. Een grote wens zou zijn om een tuinkamer te realiseren. Dan kunnen de ouderen die ziek worden toch zo lang mogelijk in het huis een eigen plek krijgen. Wanneer nodig is er dan rust, maar toch betrokkenheid van de groep."

Schommelen en trommelen

"Manfred schommelt graag en vindt puzzelen leuk, hoewel dat laatste lastig is omdat hij niet zo goed meer kan zien. Ook drummen doet Manfred graag. Op de jaarfeesten mag Manfred altijd trommelen! En hij wil dan wel het liefst een echt drumstel en niet zo'n elektrische! En om in beweging te blijven zwemt en fietst Manfred, op de duo-fiets. En hij weet dan precies zijn route!"

Inge geeft nog graag een boodschap mee: "Ik zou eigenlijk broers en zussen van bewoners willen oproepen om betrokken te blijven. Op Overkempe wordt jaarlijks een zogenaamde 'Brusendag' georganiseerd. En ouders wil ik aanraden om ook hun eventuele andere kinderen zoveel mogelijk te betrekken. Als er iets gebeurt sta je er niet alleen voor. Heel veel ouders vinden dat hún taak, maar er komt een tijd dat ze niet meer zo goed kunnen en dan is het fijn als anderen bij kunnen springen."

Als broer of zus kun je ook andere inzichten brengen. Dat wil ik graag als tip meegeven!"

Michaëls Jaarmarkt op de Corisberg

Op zondag 29 september vond de Michaëls Jaarmarkt op de Corisberg in Heerlen plaats. Het weer liet de organisatoren een beetje in de steek met een regenachtige dag. “Maar onze bewoners en deelnemers keken er al zo lang naar uit en waren ontzettend enthousiast!”, vertelt Ine Muller, medewerker Cultuur, Religie en Jaarfeesten.

“Al weken lang hadden we tweedehands spulletjes ingezameld van ouders, vrijwilligers, burens, klanten, medewerkers: de koeienstal stond helemaal vol! Ieder woonhuis mocht een hele kraam inrichten en vullen. De spullen waren de dag ervoor al een beetje gesorteerd zodat ze op zondagochtend alleen maar uitgepakt hoefden te worden. Maar ook dat was nog een heel karwei. Iedere kraam had zijn eigen medewerker, ouder en vrijwilliger, de zogenaamde ‘buddies’, die ondersteunden bij de verkoop en de kassa. Maar de afspraak was dat de bewoners zelf hun spullen moesten zien te verkopen. Dat was namelijk de Michaëls-uitdaging!!!”

Dat heeft misschien wat uitleg nodig: Het Michaëlsfeest is namelijk het feest van ‘moed’. Volgens de legenden bestrijdt engel Michaël de draak. Het Michaëlsfeest staat voor de overgangstijd. De overgang van zomer naar winter, van bloei naar afsterven, van licht naar donker en van warm naar koud.

Michaël wil ons helpen te komen tot de kern. Naar dat wat van wezenlijk belang is. De terugtrekkende beweging van de natuur laat ons zien, dat we voor de taak staan niet onze krachten te putten uit de natuur maar uit onszelf.

Ine vertelt verder: “Daarnaast hadden we een Rad van Fortuin, waar je prijzen mee kon winnen. Wat lekkers uit de winkel of wat moois uit een van de kramen.

We hebben één ouder, die geweldig goed is in het aanprijzen van het Rad van Fortuin en dat werkt zo aanstekelijk!

Ook aan muziek wordt gedacht. Dit jaar heeft een van onze bewoners voor disc-jockey gespeeld en een heel mooi passend repertoire laten horen.”

“Al met al was het zó’n geslaagde dag, allemaal blijde mensen en een heel goede verkoop! Petje af voor alle vrijwilligers en ouders die meegewerkt hebben bij de opbouw, de catering en de verkoop, maar de grootste pluim verdienen onze Michaëls-ridders, die voor dag en dauw opstonden om te helpen en te verkopen. Met de opbrengst van de verkoop en het Rad van Fortuin gaan we in het voorjaar van 2020 op stap! Met een bus, naar een attractiepark of dierentuin en dan hebben we dat zelf verdiend! Naar welke bestemming we zullen gaan, blijft nog even een verrassing!”

DE VERSCHILLENDE PERSPECTIEVEN KOMEN BIJ ELKAAR IN EEN FUNDAMENT

ONZE MEDEWERKERS HEBBEN EEN REGULIERE ZORGOPLEIDING GEHAD. DAARNAAST VERDIEPEN ZE ZICH IN DE ANTROPOSOFISCHE MENSVISIE. EEN EXTRA PERSPECTIEF DUS. BAS VLIEGENTHART, ORTHOPEDAGOOG VOOR DE LOCATIE ELIVAGAR, VOLGT OP DIT MOMENT EEN 2-JARIGE OPLEIDING VOOR ANTROPOSOFISCHE PSYCHOTHERAPEUT AAN DE AAG, ACADEMIE ANTROPOSOFISCHE GEZONDHEIDSZORG.

Bas: "Ik heb eerst een basisjaar gedaan en nu dus dit vervolg. Ik hoop dat ik met de opleiding nog beter af kan stemmen op wat iemand nodig heeft. Wat is nu de échte vraag van de cliënt? Je kijkt veel meer naar de verbanden binnen het geheel. Je bent nooit uit geleerd. Al helemaal niet binnen de antroposofie. Steeds weer krijg ik nieuwe inzichten en perspectieven."

Bas werkt nu 3 jaar bij DeSeizoenen. Toen hij werd gebeld dat er op Elivagar een vacature was, was hij net begonnen bij een andere werkgever. "Ik besloot toch op gesprek te gaan. Voorafgaand aan het gesprek liep ik over het terrein en eigenlijk voelde dat meteen goed", vertelt Bas.

Bas werd aan de universiteit opgeleid tot orthopedagoog. "Daarnaast ben ik vanaf mijn studeren geïnteresseerd geweest in alternatieve richtingen. Zo ben ik ook reïncarnatietherapeut, ademcoach, ReAttach-therapeut en heb ik me verdiept op healing gebied. De antroposofie kwam vaker in mijn leven voorbij. Ik vond het interessant, maar vond het soms ook wat 'zwaar'.

Je vindt daarin dan je eigen weg. Naarmate ik er meer van leer, omarm ik er ook meer van.

Bij een cliënt neem ik als orthopedagoog de hele biografie mee, ook die van de ouders als mogelijk. We kijken als team naar de constitutie van de persoon en we observeren het gedrag. Verder maken we gebruik van een 'beeldvormende cliënt bespreking'. Daarin kijken we naar de 4 wezensdelen vanuit de antroposofische mensvisie: het fysieke lichaam, etherlichaam, astraal lichaam en de 'ik'. Als je de wezensdelen dan verbeeldt, wat geeft dit dan en wat mis je dan nog? Zo proberen we echt een goed beeld te vormen van de cliënt."

"De opleiding geeft me weer een verdieping. Alle perspectieven komen voor mij bij elkaar in een fundament. De reguliere gezondheidszorg vliegt vooral het mentale deel aan. Maar aan emotie zitten de overtuigingen gekoppeld. Daarom is dat aspect zo belangrijk om mee te nemen. Ik grijp altijd een kans aan om nog meer te leren. Beetje de eeuwige student", lacht Bas.

Het begint met Waarnemen

VOOR DEZE UITGAVE SPREKEN WE MET HARRY BROSENS, BEGELEIDER OP LOCATIE EINDHOVEN. HARRY IS 65 JAAR EN GAAT VOLGEND JAAR, NA 24 JAAR VOOR ONZE ORGANISATIE GEWERKT TE HEBBEN, MET PENSIOEN.

Dat Harry de zorg in zou gaan was niet vanzelfsprekend. Want hij begon zijn werkzame leven als lasser! Bij toeval kreeg hij een brief in de bus, die niet voor hem bestemd was, waarin begeleiders gevraagd werden voor een vakantiecamp voor mensen met een verstandelijke beperking. Hij besloot zich aan te melden. Na het kamp besloot hij dat dit het werk was dat hij wilde gaan doen. Harry vertelt: "Ik verstuurde 30 brieven naar allerlei zorgorganisaties. Een daarvan reageerde." En zo rolde Harry de zorg in.

Harry werkte met kinderen met spraakproblemen en met moeilijk opvoedbare kinderen. En in België (Harry is van Belgische afkomst) zette hij de eerste zorgboerderij van België op. Hij werkte bij een opvang voor jonge vrouwen met een kind en met pubers met agressie. En ergens in die periode deed Harry ook nog een studie: opleiding orthopedagogiek. "In 1995 solliciteerde ik bij Bronlaak. In die tijd waren daar nog huisouders. En zij zochten ondersteuning. Ik werd aangenomen. Later kwam er een vacature op de nieuwe locatie in Eindhoven. Ik heb het Voermanshuis, het huis tegenover de Gennep Hoeve, vanaf 2011 mee opgezet. En in dat huis heb ik sindsdien ook gewerkt."

Hoewel Harry zelf niet echt een achtergrond had in de antroposofie, koos hij voor zijn kinderen voor de vrije school. "Daar kwam ik eigenlijk voor het eerst in aanraking met de antroposofie. Tijdens mijn studie deed ik een afstudeerproject over de antroposofie. En later ben ik me er natuurlijk nog verder in gaan verdiepen door middel van diverse opleidingen."

In het Voermanshuis wonen 5 bewoners. "Op dit moment allemaal jongens", vertelt Harry. "Het belangrijkste is dat de mensen kunnen zijn wie ze zijn of wie ze willen worden. Al onze bewoners werken ook, dat is een voorwaarde. Daarbij is het belangrijk om hun talent te vinden. De bewoner heeft vaak zelf geen idee van zijn of haar talent. Dus daar ga je samen naar op zoek. En dan begint het met waarnemen! Niet al meteen oordelen. Eerst waarnemen", benadrukt Harry nogmaals. "De methodiek van Albert de Vries, is daarbij erg behulpzaam. Daarin staat het initiatief van de mens bevorderen centraal. De methode helpt ons anders naar de cliënt te kijken en je open stellen en nieuwsgierig te zijn naar de ander. Ik hoop dat mijn collega's deze methode na mijn vertrek nog verder gaan ontwikkelen en toepassen. Want het werkt echt heel goed. Maar we hebben hier een fantastisch team op locatie, dus daar heb ik alle vertrouwen in!"

Wat maakt iemand nu een goede begeleider? "Je moet jezelf durven zijn, je moet een baken zijn voor de bewoners en ze moeten van je op aan kunnen. Het is belangrijk dat je evenwichtig bent, maar ook mee kunt bewegen. Het gaat namelijk niet om jou, het gaat om de bewoner. En soms moet je tegen de stroom in durven zwemmen. Elke groep heeft ook een 'andersdenker' nodig." Harry werkt nog tot 27 augustus 2020. Tot die tijd werkt hij een dag in het Voermanshuis en helpt hij collega's door zijn jarenlange ervaring met de antroposofische begeleidingsstijl te delen.

De helende kracht

VAN WANDELEN

Een dag per maand mag bewoner Ivar (Bronlaak) een dagje met vrijwilliger Henrie van Zoggel mee. Een van de dingen die ze dan altijd doen is wandelen! Want Henrie kent de helende kracht van wandelen.

Henrie is niet zomaar een vrijwilliger. Tot 6 jaar geleden was hij begeleider op de kwekerij op Bronlaak. In zijn groep zat Ivar. "Het ging niet goed met Ivar", vertelt Henrie. "Hij was soms agressief en moeilijk aan het werkt te zetten. Ik ben hem toen individueel gaan begeleiden. Een van de dingen die ik met Ivar deed was wandelen. De omgeving van Bronlaak nodigt daar ook toe uit. Dat gaf hem rust."

6 jaar geleden ging Henrie bij Bronlaak weg. Henrie: "Medewerkers zijn voorbijgangers. Dat is soms heel vervelend voor bewoners. Medewerkers waar ze een band mee opbouwen gaan weer weg. Ik wilde voor Ivar niet bij die groep mensen horen. Ik wilde het contact met hem en wat we hadden opgebouwd niet verliezen. Ik ben daarom vrijwilligerswerk gaan doen. Al een jaar of 6 haal ik hem dus elke maand een dag op. Zijn moeder stelt het ook erg op prijs dat ik dit doe."

"Ik heb een klik met Ivar. Als ik kom dan begint hij te stralen. Ik haal hem op met de auto. We beginnen onze dag meestal met een wandeling in de buurt. Ik plan vooraf niks want dat werkt vaak niet zo goed. Eigenlijk draait Ivar die dag gewoon mee met mij. We gaan boodschappen doen, koken, doen klusjes."

Henrie heeft een achtergrond in de zorg. Maar op dit moment werkt hij als conciërge op een middelbare school. "Dat is parttime werk en dat geeft me de ruimte om dit soort uitstapjes met Ivar te blijven doen." Verder beheert Henrie de website van Wandelnet en heeft hij een eigen wandelblog op www.ambulare.nl. Dat wandelen met Ivar kwam dus niet zomaar uit de lucht vallen? Henrie: "Begin jaren tachtig werkte ik bij een organisatie voor mensen met een verstandelijke beperking. De groep die ik begeleidde bestond uit kinderen die eigenlijk nergens anders meer terecht konden. Je kunt je wel

voorstellen dat dat een vrij heftige groep was. Ik ging toen wandelen om de dingen op een rijtje te zetten en om mijn hoofd leeg te krijgen. Toen is de liefde voor het wandelen geboren. En besepte ik ook dat het een helende werking heeft. Ik hield ook altijd bij waar ik ging wandelen en hoe die wandeling was. Dat ben ik gaan bundelen op mijn blog. Binnenkort is daar de 1.000^{ste} wandeling te zien! Het gaat voornamelijk om wandelingen in Nederland. Er zijn zoveel mooie plekken in ons land!" "Met Ivar wil ik ook blijven wandelen, zo lang ik dat kan!"

Henrie heeft over het wandelen met Ivar een blog op zijn website geschreven. Kijk op: <https://www.ambulare.nl/wandelen-met-een-zorgvrager-waarom-en-wat-levert-het-op/>

Bronlaak

INVLOED VAN DE OMGEVING

op onze gezondheid, stemming en bewustzijn

Annemieke Korte geeft lessen en workshops op het gebied van het vormgeven van het leefklimaat voor mensen met een beperking. Afgelopen jaar gaf ze een workshop 'Helende omgeving' op de locaties De Groote Modderkolk en Helios van Verdandi. En ook op de andere locaties van DeSeizoenen wordt ze uitgenodigd om haar kennis te delen.

Annemieke: "Locatiemanager Sascha Dolleman wilde graag een nieuwe impuls geven aan de zorg voor de omgeving op de locaties van Verdandi. Door de tijd heen verwatert de kennis over dit onderwerp, zijn er nieuwe medewerkers gekomen of zijn mensen er minder alert op. Deze workshop had een praktische insteek omdat we per team gelijk de eigen locatie gingen bekijken. Medewerkers ontdekten dat verbetering vaak al kan zitten in kleine aanpassingen."

"Een helende omgeving is een omgeving waar bewoners zich goed voelen en die ertoe bijdraagt dat zij beter in balans komen of blijven. Op allerlei manieren gaat er van onze omgeving invloed uit op onze gezondheid, onze stemming en ons bewustzijn. Mensen met ontwikkelingsproblemen zijn vaak extra ontvankelijk voor deze invloeden. Onderdeel van de workshops is tevens dat we het hebben over hoe je bewoners zoveel mogelijk betreft bij de inrichting van hun omgeving".

Annemieke kent DeSeizoenen al lange tijd. Ze werkte eerst voor Zonnehuizen (de voorganger van DeSeizoenen) en deed onderzoek op het gebied van het leefklimaat. "We wilden op een toegankelijke manier de visie op het gebied van leefklimaat overbrengen op de medewerkers. Naast mijn werk als docent ben ik tevens werkzaam bij de NVAZ (Nederlandse Vereniging voor Antroposofische Zorgaanbieders). Daar werk ik aan een serie boekjes over het vormgeven van het leefklimaat. Daarvan zijn er inmiddels 2 boekjes uitgegeven: 'Helende omgeving' (over de inrichting van de omgeving) en 'Bedding creëren' (over ritme en gezondheid). Van een derde

boekje: 'De wereld kleur geven' over cultuur en vrije tijd, is deze zomer een voorpublicatie verschenen. De informatie erin blijkt niet alleen bruikbaar in de gehandicaptenzorg, maar ook voor andere doelgroepen bijvoorbeeld in de psychiatrie of bij mensen met dementie."

Tijdens de workshops bij Verdandi ging Annemieke samen met de medewerkers aan de slag. "Na een korte uitleg liepen we door de gezamenlijke ruimtes. We begonnen met de entree van de woning. Ik stel dan bijvoorbeeld de vragen: 'Hoe ervaar je de entree? Is deze verwelkomend? Kun je je er oriënteren? Zijn er dingen die je opvallen?' En bij de gezamenlijke ruimtes stel ik vragen als: Ervaar je dat er aandacht is voor deze plek? Is er afstemming tussen de dingen? Kijk naar stijlen, kleuren, vormen en afbeeldingen. Zijn de dingen schoon en heel? Wat zijn sterke punten van de ruimte? Is de indeling begrijpelijk en ordelijk? Zijn er natuurlijke elementen? Wat maakt deze plek 'eigen'? Zo gaan mensen met een ander oog naar de ruimtes kijken."

Begeleider Valerie Kolkman deed mee met de sessie: "Ik zie de omgeving als een belangrijk onderdeel van mijn werk. Je denkt dat je daar dus bewust mee bezig bent. Maar tijdens de workshop is weer veel meer terug gekomen in mijn bewustzijn. Je registreert bijvoorbeeld wel die kapotte lamp of het gebroken fotolijstje, maar je loopt er langs en daarna zie je het niet meer. Dat is zo gek eigenlijk! Sinds de workshop is het ook in het team weer meer een gezamenlijk thema. Het is het thuis van onze bewoners en het is heel belangrijk daar ook op die manier mee om te gaan."

NIET VULLEN MAAR

Voeden

Op locatie Overkempe zijn dit jaar een aantal verbeteringen rondom voeding ingevoerd. Ron Opstal, coördinator voeding, vertelt er meer over.

“Op Overkempe was altijd al een groep die zich bezig hield met de voeding voor onze bewoners”, vertelt Ron. “Dat waren de kok, managers, boer, arts. Maar het werd tijd om een stapje verder te gaan. Daarom zijn dit jaar in ieder huis ‘aandachtsfunctionarissen voeding’ benoemd. Deze personen besteden aandacht aan de voeding in het huis en nemen de andere collega’s mee in de afspraken en delen handige tips.”

Ron werkt al 25 jaar op Overkempe. Hij heeft een achtergrond als bakker, deed een aantal verschillende dingen in de horeca en werkte in natuurvoedingswinkels. Op Overkempe is hij vakinhoudelijk werkleider in de keuken. Hij zorgt dat het werkgebied keuken, waar ook bewoners werken, goed draait. Hij zorgt dat er passend werk is voor de medewerkers en houdt de vakkundigheid in de gaten. In de keuken worden de groentepakketten voor de woonhuizen voorbereid, wassen, snijden en afwegen. Anders dan op locatie Bronlaak, koken de huizen op Overkempe namelijk zelf met behulp van de door de keuken aangeleverde groentepakketten. “Die groenten komen zoveel mogelijk van de boerderij op Overkempe”, vertelt Ron. “Daarnaast maken we ook conserven voor de boerderijwinkel op Overkempe en de winkel in het dorp.”

Voeding is een belangrijk aspect binnen de antroposofie. De biologisch dynamische landbouw komt voort uit de antroposofie. Ron: “Daarom zijn we een jaar geleden begonnen met het opnieuw op papier zetten van een visie op voeding. Daarna is het belangrijk om iedereen mee te nemen in de richtlijnen en afspraken. We hebben een ‘handboek gezonde voeding’ gemaakt, waarin we vertellen wat gezonde voeding is, hoe je kunt inkopen, hoe je rekening houdt met diëten en hygiëne. Daarnaast hebben we bijeenkomsten voor de aandachtsfunctionarissen georganiseerd. Binnenkort organiseren we bijeenkomsten voor de andere begeleiders uit de woonhuizen. Dat zijn bijeenkomsten waarin we echt in gaan op de praktijk. In een aantal huizen, waar bewoners met een intensievere zorgvraag wonen, zijn huisondersteuners van Care Shared in dienst. Dit zijn mensen die naast wassen en poetsen ook koken in de woonhuizen. Ook zij worden meegenomen in de nieuwe richtlijnen.”

“Het is belangrijk dat er meer bewustzijn komt over wat gezonde voeding is”, vertelt Ron. “Het gaat niet om vullen, maar om voeden. Bovendien is het belangrijk dat je een maaltijd met aandacht bereidt en tot je neemt.”

Ik begrijp best dat dat soms lastig is. Sommige mensen koken thuis heel anders dan dat wij nu van ze vragen. Dat vraagt van mensen een open blik.”

“Een van de beleidspunten is ook dat er op de werkplaatsen weer aan een gedekte tafel gehuncht wordt. Voorheen namen bewoners een lunchpakketje vanuit hun huis mee. Maar nu gaan we weer samen een maaltijd maken en opeten.”

We krijgen daarover veel positieve reacties van bewoners. Op een van de werkplaatsen was het gebruikelijk dat bewoners tussendoor even naar de supermarkt worstenbroodjes of witte kadetjes gingen halen. Deze werkplaats heeft het gezamenlijk gezond lunchen, met zoveel mogelijk op Overkempe gemaakte producten, heel enthousiast opgepakt. Ondanks dat het een flinke verandering is. Dat is echt leuk om te horen!”

Nierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

WIJ ZOEKEN MEDEWERKERS

Misschien ken je ons nog niet, daarom vertellen we je graag kort wat meer over werken bij een antroposofische zorgorganisatie. Wil je meer te weten komen over onze filosofie en het werk dat wij doen? Spreekt het je aan? Dan maken we graag kennis met je!

In Nederland zijn verschillende zorgorganisaties die werken vanuit een antroposofische mensvisie. DeSeizoenen is er een van. Centraal in die visie staan gelijkwaardigheid tussen begeleider en cliënt en de ontwikkeling van ieder individu in verbinding met de mensen en de wereld om je heen.

Accent op mogelijkheden in plaats van beperkingen

In de antroposofische gezondheidszorg richten we ons vooral op wat goed gaat en op het versterken van initiatiefkraft, in plaats van op wat niet goed gaat. We leggen het accent op kwaliteiten, talenten, wensen en mogelijkheden van mensen.

Een extra perspectief

Medewerkers bij DeSeizoenen zijn regulier opgeleid, maar hebben zich daarnaast verdiept in de antroposofische visie op mens en gezondheid. Ze beschikken dus over een extra perspectief. Antroposofische gezondheidszorg is wat betreft diagnose en therapie een verruiming van de reguliere geneeskunde. Door de gezonde en zieke mens en ook de natuur met een andere blik waar te nemen, ontstaan nieuwe inzichten.

Een 'luisterende' houding

Antroposofische organisaties gaan verder dan het alleen

het zorgen voor iemands fysieke en psychische welzijn. Het gaat om het vinden en benutten van ontwikkelingsmogelijkheden. Daarvoor zijn een goede sfeer, het mogen zijn wie je bent, het aandacht hebben voor elkaar en het voelen dat je van waarde bent belangrijke voorwaarden. Voor zowel cliënt als medewerker! Een 'luisterende' houding is voor medewerkers van antroposofische organisaties essentieel.

Proef DeSeizoenen sessie

Begin volgend jaar organiseren we op onze locaties 'Proef DeSeizoenen sessies' waarin je met ons kunt kennis maken om te kijken of wij als werkgever bij je passen. Wil je hiervoor uitgenodigd worden, stuur ons dan een mail met je gegevens en de locatie waar je meer van wilt weten. Stuur die mail naar communicatie@deseizoenen.org

Wil je nu je interesse al kenbaar maken?

Bel ons (0485-388900 en vraag naar de afdeling personeelszaken) of stuur ons een e-mail! perso@careshared.nl (Care Shared is de ondersteunende organisatie van DeSeizoenen)

DeSeizoenen